

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: L 8, 4 – 8

Text: L 8, 11 – 15 *Toto podobenství znamená: Semenem je Boží slovo. Podél cesty – to jsou ti, kteří uslyší, ale pak přichází ďábel a bere slovo z jejich srdcí, aby neuvěřili a nebyli zachráněni. Na skále – to jsou ti, kteří s radostí přijímají slovo, když je uslyšeli; protože v nich však nezakořenilo, věří jen nějaký čas a v čas pokušení odpadají. Semeno padlé do trní jsou ti, kteří uslyší, ale potom je starosti, majetek a rozkoše života dusí, takže nepřinesou úrodu. Semeno v dobré zemi jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.*

Podobenství o rozsévači je starocírkevní perikopa pro dnešní neděli sexagesimae. Mám tedy na ni kázat. Otevřu si bibli, ale už to ani nečtu, už to znám z paměti. Najít tam ještě nějaké nové Boží slovo je téměř nemožné. Tak schválně:

Vyšel rozsévač rozsívat semeno. Když rozsíval, padlo některé zrno podél cesty, bylo pošlapáno a ptáci je sezobali. Takže, dobové pozadí – starověké zemědělství. Rozsévač chodí po poli a rukama rozhazuje semeno. To už dnes neplatí. Dnes na pole vyjedou traktory, secí stroje a je to hned. Co je tam dál? Některé zrno padlo podél cesty. Cesta je půda tvrdá, udupaná, semeno do ní nezapadne. Pro ptáky je snadné z takové země zrní vyzobit, takže zrno nemá šanci. Co asi jsou ti ptáci, kteří přilétají a zrnka Božího slova vyzobou? Vzápětí ale tuto myšlenku zaháním, protože to bych se dostal na rovinu alegorického výkladu, a ten už se dneska v teologii nedělá. To ještě apoštol Pavel, stará rabínská škola nebo nějakí středověcí teologové, ti hojně užívali alegorický výklad. Ale dnes se to nenosí. Dnes už teologie urazila kus cesty, a alegorický výklad do ní nezapadá. Takže hledat v ptácích nějaký obraz, nějakou alegorii? Tuto myšlenku jsem ihned zadupal do země.

No jo, ale co si s tím textem počít? Tvrdá cesta, lidé po ní šlapou, ptáci, kteří zobou zrno, takže z něho nic nevzejde... Že by to bylo tvrdé srdce a myšlenky, které člověka odvádějí od Božího slova? Když tak nad tím přemýšlím, napadlo mě, že jsem si ještě neuvařil kafe. Tak jdu do kuchyně, udělám si espresso, vrátím se zpět do kanceláře... o čem jsem to přemýšlel? No nic, jdeme dál...

Jiné padlo na skálu, vzešlo a uschlo, protože nemělo vláhu. Asi bylo na té skále někde ve škvírách trochu hlíny, která byla navíc na slunci vyhřátá, takže to zrno rychle vzešlo, ale nemělo kam zapustit kořeny a uschlo. Slunce tu setbu úplně vypálilo. Ve 13. verši to Ježíš učedníkům vysvětluje: „To jsou ti, kteří s radostí přijímají slovo, když je uslyšeli; protože v nich však nezakořenilo, věří jen nějaký čas a v čas pokušení odpadají.“ No to vystihl Ježíš naprosto přesně! To jsou ti rádoby nadšení křesťané, kteří jsou plní entuziasmu, čtou bibli každý den, denně se modlí, denně na ulici evangelizují spoluobčany, na setkání mluví o Bohu... Jo, já jim rozumím, taky jsem kdysi takový býval. Co já jsem všechno dělal! Ale životem protřelý člověk časem získá určité zkušenosti, nadhled a ten entuziasmus časem opadne. Ano, nedá se jim upřít, že mají tah na branku, mají vizi za kterou si jdou, mají elán a spoustu nápadů. Ale jim to stejně nevydrží na celý život. To je jen takové počáteční nadšení, a nakonec z nich stejně budou suchaři jako... prostě suchaři.

No nic, ale já teď musím chystat kázání. Ačkoliv bych měl taky ještě nachystat program na staršovstvo, a poslat ho, aby to už presbyteri měli. Ale kázání má přednost. Takže sedmý verš: „Jiné padlo doprostřed trní; trní rostlo a udusilo je.“ Ale presbyteri jsou rádi, když mají ten program schůze včas. Udělám si malou pauzu, nahodím pár bodů do programu schůze a pak se ke kázání vrátím.

Jenže schůzi tak lehce nepřipravíš. To musíš mít přehled o tom, jak si např. stojíme finančně. Měl bych napřed zapsat do kartotéky obětavost členů sboru. To znamená, aktualizovat kartotéku, a to se bez návštěv členů sboru neobejde. Na to teď ale nemám čas. Teď musím vyplnit evidenční dotazník pro synodní radu. To znamená projít veškerou statistiku návštěvnosti bohoslužeb, spočítat křty, svatby, pohřby, počet bohoslužeb za rok, atd. Naštěstí si vedu statistiku průběžně během roku, takže to nejsou až tak úplně vymyšlená čísla a zabere to jen pár minut. No a se budu moci konečně vrhnout na přípravu té kampaně pro výběr peněz na opravu kostela. No, je to majetek sboru, tak je potřeba se o něj starat. Důležité je, aby to mělo náležitou propagaci, takže to chce... ano, nové webové stránky. A jdu to udělat hned, protože to je taková příjemná práce. Člověk musí mít v životě i nějakou radost a dělat to, co ho baví. Třeba jako psát kázání. Ale musí ten text padnout na dobrou půdu, která je na to připravená a nechat tomu čas. Pak to jde skoro samo.

Bratři a sestry, sice nevím, jaký z toho dnešního kázání budete mít užitek vy, ale já už z něho užitek mám. Víím např., že mám

1) zaplašit ďábelské rozumářské myšlenky, které mi brání přijmout Boží slovo srdcem jako Boží slovo.

2) Že ztráta nadšení není vždy znakem životních zkušeností, ale třeba také znakem vyhoření a spálení setby slunečním žářem. Pak se z člověka stane suchar, který své posluchače evangeliem nudí, dusí jejich nadšení a zhasí plamen Ducha svatého.

A 3) že mám odsunout na správné místo starosti, majetek a rozkoše života tak, aby nedusily Boží slovo, které čtu, které vztahuju na sebe, které nechám v sobě klíčit a o jehož plody se s vámi vždycky rád podělím.

Nevím, jestli to slovo dnes někomu přineslo nějakou úrodu, neřku-li stonásobnou nebo šedesátinásobnou. Třeba mě osobně by stačila i třicetinásobná.

Modlitba: *Pane, děkuji ti za tvé slovo. Někdy jsem ke němu hluchý, někdy mu dávám málo prostoru, někdy mu nerozumím. Kéž by ve mně zakořenilo a přinášelo mě i druhým trvalý výnos. Amen.*

Přímlovná modlitba: *Pane Ježíši, ty jsi poslal svou církev zvěstovat všemu stvoření evangelium, radostnou zvěst. Dej, at' pochopíme, že pro církev neexistuje důležitější úkol. Proto tě prosíme, kéž tvé slovo, které církev káže, je evangeliem pro všechny kolem nás. Prosíme, vzdělávej svou církev v umění připravovat půdu pro tvé slovo. Dej, at' vytváříme ve sboru podmínky pro svobodné hlásání slova Božího. At' odstraňujeme překážky, které brání lidem přijít blíž. At' boříme předsudky, otevíráme dveře a nabízíme společenství důvěry, lásky a svobody. Prosíme za lidi, kteří mají o křesťanské víře falešné představy, prosíme za ty, kdo nerozumí bibli, prosíme za ty, kdo odpovědi na své otázky hledají mimo církev. Těm všem zjev, že ty jsi ta cesta, pravda i život. A nám své církvi ukaž, v čem se s tvým slovem mýjíme a kde tvé evangelium zastíráme. Prosíme za bohoslovce, vikáře, laické pracovníky i faráře. Kéž ti všichni konají svůj úkol plní Ducha svatého a v jeho moci a síle. Ve tvém jménu, Pane, kéž konáme všechny své skutky. Amen.*